

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 288

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, DECEMBER 12, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

Odbor Lige narodov je poslal Rusiji ultimatum, da se umakne iz Finske v teku 24 ur

Liga narodov zahteva, da Rusija mirnim potom poravnava nesporazum s Finsko

Zeneva, 11. dec. — Poseben odbor Lige narodov, pooblaščen od vseh članov Lige, je odposlal danes zvečer na Rusijo ultimatum, ki zahteva, da Rusija v teku 24 ur umakne svoje čete iz Finske in začne z mirnimi pogajanjimi glede nesporazuma, ki je nastal med Rusijo in Finsko.

Ta ultimatum ima namen, da se ustvari takojšnja premirje med Rusijo in Finsko. Medtem se pa

člani Lige pripravljajo, da javno obsodijo vpad ruske armade v Finsko kot napad brez vzroka ter da se Liga izreče za moralno in materialno pomoč Finske.

Zastopniki tega odbora so bili iz sledečih držav: Uruguay, Bolivije, Venezuele, Irske, Kanade, Indije, Egipta, Portugalske, Švedske, Sijama, Norveške, Francije in Velike Britanije.

Finci zmagoviti v izpadu:

Stockholm, Švedska, 11. dec. — Iz Helsinkij prihajajo poročila, da so napravili Finci protinapad na Ruse severno od jezera Ladoga in višje na fronti ob zapadni meji. Močne ruske enote so Finci spravili v zagovozdo in vse zajeli.

Na vsej tej fronti se Finci uspešno upirajo naskakovanju rdeče armade in so iztrgali Rusom iz rok več prej izgubljenih

postojank. Zlasti se vrše ljuti boji na obeh bregovih reke Taima na polotoku Karelian. Rusi so se zagnali proti severnem bregu reke, toda so bili vrženi nazaj.

Poročila iz fronte zatrjujejo, da so imeli Rusi dozdaj velike izgube, najmanj 25.000 padlih in preko 9.000 ujetih vojakov. Največ trpe ruske čete pri prodiranju, ker Finci pri umiku požgo vse hiše in uničijo vse zaloge, da ne padejo Rusom v roke.

KAČA PRINESLA LEP DENAR

Wichita, Kan. — Neka ženska v tem mestu je zagledala pred seboj kačo. Tako se je prestrašila, da je (ženska) odskočila za nekaj jardov. Pri tem je pa slučajno padla v odvodni kanal, se nekaj poškodovala in tožila mesto za odškodnino. Dobila je \$1.000.

OČETA ZASTRUPILA RADI MATERE

Minneapolis, Minn. — Mary Showers, stara 24 let, je bila tako jezna na svojega očeta, ker se je vedno prepiral z njeno materjo, da mu je prišla strupa v paj. Na policiji je izpovedala, da se dejanja prav nič ne kesa, ker bo imela mati zdaj mir.

Zadušnice

V sredo ob pol sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Frances Russ. Sorodniki in prijatelji so prošeni, da se udeležijo.

V sredo ob šestih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Frank Laurich, ob sedmih pa za Jozefo Laurich. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Promet v zrakoplovstvu
Clevelandsko zrakoplovno pristanišče je imelo letos največji promet, kar obstoja. Pristalo je, ali se odpeljalo s tega pristanišča v letošnjem letu 200.717 potnikov. Najboljše leto poprej je bilo 1936, ko je bilo zaznamovanih 184.017 potnikov.

Avtna nezgoda

V avtni nezgodi je bila poškodovana Mrs. Mary Glavich, 1531 E. 70th St. Zlomljeno ima nogo na dveh krajih. Nahaža se v Charity bolnišnici, soba 204, kjer jo prijateljice lahko obiščejo od 2 do 4 popoldne in 7 do 8 zvečer.

Nova vinarna

Ted Mandel naznanja, da je odprl novo vinarno na 821 E. 222nd St., vogal Ivan Ave. To je edina postavna vinarna v Euclidu.

Francija za Fince

Paris, 11. dec. — Pariška mestna zbornica je danes pokazala, kako oboja vpad ruskih čet na Finsko. Mestno ulico v Parizu, ki je dozdaj nosila ime "Moskavska ulica," so prekrstili v "Helsinki ulico," kot je ime glavnemu mestu Finske.

OPOROKA SE RAVNA PO NACIJAH

Riverhead, N. Y. — Fred Linke je zapisal v svojo oporoko sledeče: Če bodo naciji v Nemčiji še danes čez pet let, potem naj se razdeli njegovo premoženje med dve dobrodelni organizaciji. Ako pa v tem času nacije ne bo več v Nemčiji, dobila premoženje nje njegova sestra in nečak.

Preiskava v 32. vardi

Okrajna velika porota je pozvala na zaslišanje prič, da jih zasliši o slepariji, ki se je vršila v 32. vardi pri zadnjih volitvah z glasovnicami, radi česar bi bil councilman Vehovec skoro izgubil volitve. Policija še vedno išče Pat Pietra, ki ga dolže, da je manipuliral z glasovnicami. Odkar se vrši ta preiskava, je Pietro izginil iz mesta. To je isti Pietro, ki je pri predzadnjih volitvah v Euclidu dvignil tak prah in obdolžil Elyevo stranko, da je povzročila napad nanj in da je bilo oddanih več strelav v njegov avto. Po tistem "napadu" je bil Pietro izginil iz mesta za precej časa.

Važna seja

Važna oziroma letna seja Gospodinjkega odseka Slovenskega društvenega doma v Euclidu se vrši danes zvečer ob 7.30. Članice so prošene, da so vse navzoče.

Poziv na sejo!

Članstvo društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ se opozarja in prosi, da pride v sredo zvečer 13. decembra v Društveni dom na Recher Ave., kjer se vrši glavna letna seja, začetek ob 7.30 zvečer.

Zanimive vesti iz slovenskih naselbin

V Chicagu je umrla Barbara Stritar, stara 18 let in rojena tukaj. Pobralla jo je pljučnica. Zapušča starše in brata.

V Pullmanu, Ill. je umrl Louis Škrbec, star 39 let in rojen v Ribnici. Tu zapušča mater, brata in dve sestri.

Na Ely, Minn. kandidirajo v mestni odbor Anton Poljanec, Josip Koščak in Rudolf Tisovec, za nižje sodnika kandidira Anton Slogar.

V Johnston, Pa. se je pri delu v rovu ponesrečil Martin Logar. Nekaj časa je bil v bolnišnici, zdaj se pa zdravi doma.

V Denver, Colo. je umrl za sušico Ciril Anzelc, doma iz Studenca pri Blokah, kjer zapušča mater.

V Kirkland Lake, Ont. Kanada, je umrl zagonetne smrti rojak Frank Mulec, star 37 let in doma iz Otoka pri Ložu. Po šestdnevem iskanju so ga našli mrtevga dve milj od mesta. Oblastvena komisija je izjavila, da ne gre za samomor. Pokojni zapušča tukaj dva brata in dve sestri, v stari domovini pa starše.

V čikaškem umetniškem muzeju je te dni mednarodna razstava risb v litografijah in lesorezih. Med temi sta tudi dve lepi risbi slovenskega umetnika Toneta Kralja iz Ljubljane.

V Chicagu je umrl Josip Rupar, star 60 let in doma od Škofje Loke. V Ameriki je živel 36 let in zapušča tukaj ženo, dva sinova, dve hčeri, brata in sestro.

V West Frankfort, Ill. je umrl za srčno hibo Joe Tominšek, star 25 let. Poleg staršev zapušča dva brata in dve sestri.

V Muskegon Hts, Mich. je umrla Frances Demšar, roj. Horvat, doma iz Kranja.

V Girard, O. je bil v avtni koliziji pobit John Lužar, razvalalec sladkih pijač. John Pavlinac se je moral podati v sanatorij. John Petrič ml. iz Warren, O. se nahaja v St. Joseph bolnišnici, kjer se je moral podvreči operaciji.

V Sharon, Pa. je umrl Rudolf Grmadnik, star 80 let. Tu zapušča starše, več bratov in sester.

V Rock Springs, Wyo. je umrl Florian Pintar, star 54 let, doma iz Stare Loke na Gorenjskem. Tu zapušča brata in sestro, v starem kraju pa sestro Alojzijo.

V Pueblo, Colo. je umrl nagle smrti Peter Miklavc, doma v Grahovem brdu pri Sežani. Star je bil 45 let. Tu zapušča družino. Njegova žena se nahaja v umobolnici.

V Duluth, Minn. je umrl Anton Pečar, star 53 let. Tukaj je živel 30 let in zapušča dva sinova in dve hčeri. Doma je bil iz Moravc na Gorenjskem.

Italija zapira pot komunizmu na jug

Rim, Italija, 11. dec. — Laško časopisje, ki je kontrolirano od Mussolinija, je začelo metati krepelca na sovjetsko Rusijo in imenuje Mussolinija kot "naravnega voditelja" "balkanskega bloka" proti pohodu boljševikov v južno Evropo. Italijansko časopisje je zagnalo vik kot iz enega grla: "Komunizem ne sme priti v južnovzhodno Evropo!"

Efekt tega bojnega klika Italije bo kmalu odmeval po Balkanu s tem, da se bodo zatele balkanske države k Italiji kot svoji zavetnici in sklepale z njo nove pogodbe. Italija si je utrdila zve-

Kdo nosi hlače?

Milwaukee, Wis. — Henry W. Stanley, tajnik trgovske zbornice iz Hot Springs, Ark., je povedal strmečemu svetu, da so prav za prav ženske, ki gospodarijo današnjemu svetu, ženske lastujejo 70 odstotkov vsega narodnega premoženja, ženske kupijo 85 odstotkov vsega blaga, ki se prodaja na drobno, ženske lastujejo 66 odstotkov vsega denarja na bankah v hranilnih vlogah, ženske imajo 48 odstotkov lastninskih pravic na hiše v deželi in izmed 15.000.000 delničarjev v raznih podjetjih, jih je 49 odstotkov žensk. V 65 izmed 100 slučajih ženske celo kupujejo obleko svojim možem. Kdo torej vlada svet, če ne ženske?

Bolj ko se bodo Finci branili, bolj jim bo pomagal Mussolini

Zeneva, Švica, 10. dec. — Iz Italije se poroča, da so italijanski piloti obenem z drugim moštvo spremljali 50 bojnih letal na Finsko. Poročila trdijo, da bo dal Mussolini Fincem vso pomoč, kolikor jo bo v danih razmerah mogel dati. Pravi, da smatra Mussolini rusko-finski konflikt enak kot je bil v španski civilni vojni.

Pogodba z italijansko firmo, ki je izdelala letala za Finsko, je določala, da pridejo z letali tudi laški izveščani piloti. Toda značilno je, da se je odpeljalo s temi letali tudi precejšno število armadnih letalcev, kar se je gotovo zgodilo na Mussolinijev ukaz.

Poročila zatrjujejo, da bo dal Mussolini še več podpore Fincem, če bo videl, da se dobro upirajo Rusom. Tako je Mussolini postopal tudi v španski civilni vojni, ko je bila laška pomoč odločilna za Francovo zmago. Tudi takrat je dal Mussolini pomoč Francu samo kot protiutež boljševiški pomoči lojalistom.

SPREMIŠTVO PRI PLESU

Berlin. — Dečki pod 18 leti in dekleta pod 16 bodo kaznovani z globo \$60 in zaporom šest tednov, če bodo posetili javne plesne dvorane brez spremstva odraslih oseb. To je najnovejši odlok nemške vlade.

Državljska šola zaključili

Državljska šola, ki je pod nadzorstvom Citizens Bureau, bo zaključila tekoči termin 21. decembra. Prihodnji termin se bo pričel 8. januarja. Pouk za državljanstvo se vrši dvakrat na teden, vsak ponedeljek in četrtek ob sedmih zvečer. Učitelj je Mr. Abele, direktor Mr. Geo. Green.

Cleveland ima zopet denar za relief

To ni naša vojna, pravi ameriški poslanik za Anglijo, Kennedy

Boston, 10. dec. — Ob priliki, ko je katoliška fara v East Bostonu obhajala 70 letnico ustanovitve, je bil navzoč tudi ameriški poslanik za Anglijo, Joseph Kennedy, ki je tukaj kot deček stregel pri maši. Mr. Kennedy je ob tej priliki govoril ameriškemu narolu, zlasti materam, naj se izognemo vojni. "To ni naša vojna," je rekel poslanik, "zato moramo stati proč od nje. Tam ni nobenega prostora za nas. Ve ženske, matere, ki ljubite Ameriko, ne dajte se pregovoriti nobeni propagandi, pa naj pride iz katerekoli dežele, da bi mogli izboljšati položaj, če posežemo v to vojno."

Potem je povedal časnikarskim poročevalcem še tole: "Nobenega argumenta ni, ne socialnega, ne ekonomskega ne finančnega, zakaj da bi morali v to vojno. Ne verjamem, da je danes kdo v Ameriki, ki bi poznal položaj bližje kot jaz in jaz sem pripravljen pobijati vsako propagando za vojno."

Trije umrli radi enega samomora

Easton, Pa. — Esther Altenbach, stara 25 let se je skregala s svojim fantom. Doma v kuhinji je odvila plin in se vlegla na tla. Ko je prišel oče dekleta domov, je našel hčer mrtvo na tleh. Šel je v spalnico, kjer je ležala njegova bolna žena. Tudi ta je bila mrtva, ker jo je zadušil plin, prihajajoč iz kuhinje. Ko je šel potem oče po stopnicah, se je naenkrat zgrudil na tla in umrl, zadet od srčne kapi.

PRIJETNI ROJSTNI DNEVI

Hopkins, Mo. — Isaac Newton Wray je v nedeljo praznoval 100. letnico svojega rojstva. Osem njegovih otrok se je veselilo z njim tega dogodka. Kako ne, saj jim je dal oče po \$100 vsakemu za spomin. To dela Wray vsako leto ob praznovanju rojstnega dne, da obdari s stotakom svoje tri hčere in pet sinov. Denar je pa iz pokojnine, ki jo dobiva kot veteran civilne vojne.

Letna seja društva sv. Ane

Društvo sv. Ane št. 4 SDZ ima glavno letno sejo v sredo 13. decembra, začetek ob 7.30 zvečer v SND, soba št. 1.

Nova državljanka

Mary Vidmar, 1114 E. 63rd St. je dobila včeraj svoje državljanske pravice. Naše čestitke.

V petek bo zopet vpeljana normalna reliefna podpora za 24.000 reliefarjev, ki so jim bili ustavili podporo 15. novembra.

COUNCIL JE ODOBRILO \$1.050.000 MENJIC PROTI ZAOSTALIM DAVKOM

Župan Burton je včeraj naznanil, da bo v petek mesto zopet sprejelo na reliefno listo vse one, ki jih je črtalo 15. novembra z reliefne liste. To pomeni, da bo dobilo 12.000 družin zopet polno podporo v živilih potem, ko jim je mesto radi pomanjkanja denarja utrgalo eno tretjino te podpore. To tudi pomeni, da bo 8.000 samskih oseb in 4.000 zakoncev brez otrok zopet sprejetih na reliefno listo z vsoto podporo, ki jim je bila utrgana pred enim mesecem.

Direktor Ramsey je naznanil, da bodo naročila za živila poslana po pošti v petek za samske osebe in zakonske dvojice brez otrok. Po tem dnevu bodo morali ti pa zopet sami priti po naročila, kot je bilo poprej v navadi.

Barva, ki napravi stvari nevidne

Spartanburg, S. C. — Kemist Maks Gardner trdi, da je iznašel barvo, ki napravi vsak predmet neviden očem, čim se predmet oddalji 100 čevljev. Kot kemist trdi, so poskušali barvo na letalu. Ko se je dvignilo letalo 100 čevljev visoko, se ni videlo nobenega dela letala več. Glavna zmes v tej novi barvi je grafit.

SRNJAK JE TRKAL NA VRATA

Enterprise, Ore. — Wayne Marks se je potikal več dni po hribih, hoteč prevrniti kakega srnjaka. Pa ni niti videl nobenega. Ves izmučen je prišel domov v svojo kabino, kjer si je napravil udobno kopel. Ko je bil v banji, je pa zagledal skozi okno krasnega srnjaka. V naglici je vrgl nase nekaj brisač, skočil v kuhinjo po puško in kar skozi okno užgal po srnjaku.

OBDARJENI NOSILCI KRSTE

Shamokin, Pa. — Tukaj je umrl Thomas Ryder, ki je v svoji oporoki zapustil osim nosilcem krste vsakemu po \$100 in \$100 jim je volil pa za eventualne stroške. Ravno ti so pred 12 leti nosili krsto njegove žene.

Lepo božično darilo

Verižna trgovina A & P. naznanja, da bo razdelila za božič med 1700 svojih uslužbencev \$1.500.000 bonusa. Deložni ga bodo vsi delavci, ki so uslužbeni pri tej družbi več kot šest mesecev in ki zaslužijo manj kot \$5.200 na leto.

NEMCI BODO BAJE PONUDILI MIR?

London, 11. dec. — Iz raznih mest nevtralnih držav prihajajo poročila, da se Nemčija pripravlja ponuditi zaveznikom novo mirovno ponudbo. Govorice trdijo, da je Nemčija pripravljena izročiti Čehom nazaj njih deželo, razen Sudetov in v Avstriji naj bi se vršil plebiscit, da bi se Avstriji sami izjavili, kam želijo

To je bilo omogočeno, ker je včeraj mestna zbornica odobrila izdajo menjic v vsoti \$1.050.000 za kratek termin proti bodočemu nabiranju zaostalih davkov. Te menjice bo kupil mestni sklad, ki se rabi za odplačevanje dolga.

S tem, da bo mesto zopet vpeljalo popolno podporo potrebnim, ki so zdaj na listi, bo imelo mesto izdatkov do konca tega leta \$1.301.000, ali primanjkljaja za \$250.000. To se bo pa plačalo pozneje iz dohodkov v letu 1940.

Poleg tega je pa WPA zasigurala \$4.600.000 v šestih clevelandskih predmestnih projektih, kar bo dalo zaslužek 14.000 osebam prihodnjih šest mesecev, ki torej gotovo ne bodo padli mestu na rame.

Prerokuje konec vojne in konec Hitlerja

London, 11. dec. — Popularni koledar "Old Moore", izdaja za leto 1940, prerokuje, da bo evropska vojna končana v letu 1940 in da bo nemški feldmaršal Goering prevzel nemško vladno od Hitlerja.

Ta koledar je začel izdajati leta 1647 dr. Francois Moore in vsako leto koledar napoveduje ta ali oni važni dogodek. Fakt je, da se je to prerokovanje marsikrat uresničilo. Tako je ta koledar napovedal okupacijo Avstrije po Nemčiji in tudi ono znano krizo v Monakovem, ko se je Anglija udala pritisku Hitlerja in žrtvovala Češko.

Koledar prerokuje za drugo leto, da bo dobila misel na monarhije zopet jako oporo med narodi in da je prav možno, da se bo vzpostavilo monarhijo v eni izmed držav. Sistem diktatorstva je vedno bolj nepriljubljen med ljudmi, ker je vse preveč prelivanja krvi in persekucij.

Glede Hitlerja koledar napoveduje, da se mu bo zdravje tako poslabšalo, da bo radi nervoznosti postal nezmožen za vsako delo. Skušal bo doseči z zavezniški premirje, nakar bo izročil vodstvo države Goeringu.

Glavna seja

Nocoj se vrši glavna seja društva Danica št. 11 SDZ. Po zborovanju po domača zabava. Ga. Ana Pohar bo napeljala potie in drugih dobrot za vse navzoče. Članice so vabljene, da pridejo v polnem številu.

V bolnišnici

V Woman's bolnišnici se nahaja radi operacije Mrs. Mary Stima, rojena Kavčić, stanujoča na 1204 E. 167th St. Želimo ji, da bi kmalu popolnoma okrevala.

* V bližini Linca je vlak zadel v avtobus. 18 oseb je bilo ubitih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 288 Tue., Dec. 12, 1939

Relifno vprašanje in politika

Akutno relifno vprašanje v Cleveandu je postavilo našo lepo metropolo na "mapo." Vsa dežela je postala pozorna na nas in čaka, kako bomo to razvozljali. Gotovo je, da igra pri tem politika veliko vlogo in nekdo hoče izrabiti to za lestvo, po kateri bo splezal do političnega korita. Grdo je to, da se na račun revežev igrajo politiki karice, slepe miši in skrivnice. Vsega obsojanja je vredno in nekdo bo to ob gotovem času drago plačal.

Zaenkrat je treba samo čakati, kako se bo zadeva razvozljala in kako se bo dobil denar za reveže. Najbolj obsodbe vredno je pa to, da je denarja dovolj, samo najti ga nočejo. Namreč, država ga ima, pa ga governor Bricker ne da, ker se hoče ob koncu leta postaviti z velikim preostankom, da bo lahko stopil pred narod in rekel, kako dober gospodar da je.

Governor pravi, da je podpiranje revežev zadeva mest. Mesta pa pravijo, da je to zadeva države. Tem se je pridružil tudi predsednik Roosevelt, ki je oni dan izjavil, da so mesta del države in ne samostojne enice, torej je država dolžna skrbeti za potrebne po mestih.

In radi tega vprašanja: ali skrbi za potrebne država ali mesto, je nastala v republikanskem taboru velika bitka, ki bo imela odmev še drugo jesen pri volitvah. Clevelandski župan Burton, republikanec, namreč dolži governorja Brickerja, ki je tudi republikanec, da nalašč ne da denarja za relif. Burton se s tako silo zaganja v Brickerja, da so postali politiki pozorni, ki vidijo za vsem tem ne toliko neznanstvega sočutja do revežev, ampak da se cimpra lestva, katero bo prislonoil župan Burton drugo leto k enem izmed korit: ali bo kandidat za ohijskega governorja, ali bo kandidat za senat na mesto, ki ga ima sedaj demokrat Donahey.

Ker je v skoro vseh večjih ohijskih mestih relifna kriza in vsa ta mesta zastojno prosijo državo za pomoč, je stopil na čelo tega boja župan Burton, kar ga je napravilo popularnega tudi po drugih mestih. In to je pa tisti maček v vreči, ki bo skočil iz vreče tje enkrat na pomlad.

Ker župan Burton trdi, da je dolžnost države skrbeti za mestne reveže, se je zavsetilo Burtonovo ime po vsej državi Ohio in pravijo: da, takega governorja bi morali imeti. Ampak pristaviti pa moramo, da je ta Burtonova popularnost samo v krajih, kjer je danes na vrsti relifno vprašanje. Farmarski okraji in mesta, ki sama skrbijo za svoje reveže, držijo z governorjem Brickerjem in pravijo, naj mesta sama skrbijo za svoje potrebne, ne pa da bi zanje morali plačevati tudi farmerji. Isto trdi governor Bricker.

Vendar je, kot rečeno, zadnje čase Burtonovo ime prišlo v prvo klop, nekaj radi relifa, nekaj pa radi tega, ker je bil trikrat zapovrstjo izvoljen v Cleveandu, ki je sicer demokratsko mesto. Torej mora biti Mr. Burton že dober mož, če ga kot republikanec izvoli demokratsko mesto za župana. In tak človek, sodijo politiki, bi izlahka zmagal tudi za governorja.

V republikanskih političnih krogih zdaj tekmujejo dve stranki. Ena hoče, da bi Burton kandidiral za governorja, druga pa želi, da bi bil kandidat za senatorja. Ta struja je že razposlala na razne republikanske voditelje po državi Ohio kakih 2.000 pism, v katerih se jih pozivlje, naj pišejo Mr. Burtonu in mu prigovarjajo, da bi kandidiral za senatorja. Tako bi se Mr. Burton "pritisku" morda udal.

Burtonovi pristaši so ga že pred dvema leti silili, naj kandidira za governorja, ker niso upali dobiti z Brickerjem okraja Cuyahoga. To se je pozneje tudi uresničilo kot znano, ker je dobil tukaj demokrat Sawyer do 75.000 večine. Mnogo jih je, ki se že zdaj boje, da bo drugo leto governor Bricker poražen in to ravno radi relifnega vprašanja. Vendar se boje, da bi prišlo do velikega razdora in prepira v republikanski stranki, če bi Burton kandidiral proti Brickerju. Zato bodo najbrže napravili tako, da bo Bricker ostal kjer je, Burton bo pa kandidiral za senatorja. To, slednje, je pa skoro kar gotovo.

Topogledno smo pisali že pred zadnjimi volitvami, da se Mr. Burton žene za tretjo izvolitev samo zato, da bo dobil več prestiža in bo močnejši kandidat za senatorja. Takrat smo pisali, da Burton, če bo izvoljen, ne bo dokončal svojega termina in kot je videti, ga res ne bo.

Republikanci v državi Ohio bodo imeli drugo leto tri jake močne kandidate za razne urade. Senator Taft bo kandidat za predsednika Zed. države, governor Bricker za ponovno izvolitev governorjem in clevelandski župan Burton za senatorja. Tako se bo prav lahko zgodilo, da bo imela država Ohio oba senatorja republikanca, kjer sta bila dolgo oba demokrata. Potem je republikanec Taft premagal senatorja Bulkleya in Burton bo šel zdaj proti Donaheyu. Toliko se pa tudi že sedaj lahko reče, da bo imel Burton težko delo, če bo hotel premagati senatorja Vic Donaheya. Če pa "honest Vic" kot mu pravijo, ne bo več kandidat, potem je pa prav lahko možno, da bo izvoljen na njegovo mesto Burton.

Seve, pri tem bo igrala pa precejšno vlogo predsedniška kampanja. Bomo videli, kdo bo kandidat za predsednika na demokratski listi. Če bo močan, ali če bo morda kandidiral sam Roosevelt, bo potegnil za seboj tudi vso demokratsko listo kandidatov.

Mr. Burton se osebno še ni izjavil, če bo kandidat. Re-

Na obisku v stari domovini

Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Ill.

Moji vtisi o domovini

Pod tem naslovom bi lahko mnogo napisala, kajti videli in doživeli smo marsikaj, kar mogoče posamezni potnik, ki je namenjen obiskati svojo domovino ne doživi, ali ne vidi.

Odsotni smo bili tri mesece in deset dni, vendar smo v tem času preromali malo po Jugoslaviji, bili smo radovedni in želeli smo si videti tudi dežele izven naših meja. Nikdar nam ne bo žal za trud, stroške in utrujenost, kajti doživeli smo mnogo prijetnega ali neprijetnega, ker se držimo načela, da dokler človek živi, se mora vedno učiti.

Ves čas sem imela priliko opazovati ljudi v domovini in izven Slovenije, njihove običaje ter krasote druge dežele. Moram pač odkrito priznati, da se mi je razven Slovenije z najlepšim letoviščem Bled, se najbolj dopadlo v Pragi, Rimu in Lurdu. V Pragi bi se takoj privadila, seveda pod prejšnjim režimom.

V domovini me je najbolj pretresla velika revščina, ki tamkaj prevladuje. Mnogi delavci so slabo plačani in nimajo potrebne obutve in ne obleke, medtem ko drugi, ki so pa malo bolj na "konju," žive pa razkošno in imajo denar za vsak luksuz. Nahajali smo se v neki gostilni na deželi ter opazovali deklet, ki nam je streglo. Videla se mi je zelo drobna in uboga, bila je bosa in slabo oblečena. Vprašala sem jo, koliko dobi plače. Povedala mi je, da dobi 100 dinarjev na mesec, to je okrog dva dolarja v našem denarju.

Torej za dva dolarja mora ves mesec prati, ribati in povrh tega pa še stree v gostilni, ali z eno besedo rečeno: opravljači mora sploh vsa hišna dela. Smilila se mi je in sem ji rekla, zakaj da si ne poišče boljše službe kje drugje. Nakar mi je povedala, da je sirota in nima nikogar, ki bi se potegnil zanj, ker nima staršev in da so v tistem kraju vse tako plačane. Gospodar je prišel "dobro podkovan" iz Amerike. Dali smo ji napitnino, ki pa jo je vzela s strahom, češ, če jo vidi gospodar, ji bo vzel še tisto.

Ali je to pravično? Zakaj je ravno v naši domovini taka revščina, zakaj tako izkoriščanje uslužbenk? Sama zase sem premišljala, zakaj neki naj tisto ubogo deklet porabi tista dva dolarja, ali za čevlje, ali za obleko, ali za zdravila. Kakšna razlika med razmerami v Ameriki in v stari domovini! Kako so dekleta tukaj srečna, čeprav nimajo ravno vsa najboljših služb, vendar za tako nizko plačo jim še ni treba iti na delo. Obleka, čevlji, vse je dražje kot tukaj in poleg tega pa še davki na vse, kamor se obrnete. Mislim, da sem si, da je tukaj vsak WPA delavec na boljšem, čeprav zasluži komaj \$48.00 na mesec, še vedno lažje živi, kot tamošnji delavci.

Kdor ima v domovini vsaj en dolar dnevne plače, je že gospod. Za take službe je pa že potrebno precej šole. Tam nimajo pralnih strojev, električnih ledenic ali hladilnikov in drugih vsakovrstnih komodnosti. Opazovala sem stavbinske delavce, kako počasi so delali, ali zato, ker jim gospodar premalo plača, ali dobijo zato tako majhno plačo, ker več ne zaslužijo in jih radi njih počasnosti tudi slabo plačujejo. Tukaj v Ameriki so stavbinski delavci vse nekaj drugega in delajo kakor ura in zato imajo pa

kel pa je, da bo, če bo stranka pritisnila nanj. To se pravi, če bo videl, da bo dobil solidno podporo republikancev in če se bo videlo, da so demokratje na potu v zapeček za nekaj časa. Toliko se pa ve, da Mr. Burtona ne bo treba ravno preveč siliti, da bi sprejel kandidaturu za senatorja.

tudi dobro in pošteno plačo. Tukaj poslojpe zraste kar v enem tednu in že več kakšna stavba bo, a tam pa kar po par mesecev hodijo okrog stavbišča in delo jim gre zelo počasi naprej. V Ameriki rastejo poslojpa kot gobe po dežju. Tudi delavci po tovarnah in trgovinah se tukaj bolj hitro sučejo, kot v domovini.

Tukaj delavci kar beže na delo, medtem ko se jim tam nikamor ne mudi. Tudi se nisem mogla privaditi njih navdaj, ko imajo vse trgovine zaprte od poldne pa do dveh, kajti tukaj imamo trgovine odprte skozi ves dan in nekatere še pozno v noč. V Ljubljani so v soboto večer vse trgovine zaprte in nobenega znaka življenja ni videti, vse je tiho, a tu imajo ob sobotah največ prometa v trgovinah. Ravno tako so uradniki že prosti takoj po drugi uri popoldne.

Tudi sladoled se mi zdi tukaj mnogo boljši kakor v domovini in je tudi precej dražji, kakor naš tukaj, kako sem pogrešala naše velike "double dips" ali pa "jumbo cones," saj tukaj dobiš toliko sladoleda za pet centov, da ga imaš dovolj. Pri papirju tudi zelo štedijo, škričneljev ne rabijo za vsako stvar, največkrat uporabljajo kar časopisni papir, pa najsi bo sadje ali karkoli. Pri nas je papirja dovolj.

Opazila sem, da je tudi sladkorček precej drag, prav malo ga dobiš za en groš. Dopadlo pa se mi je, ko sem dobila toliko češenj tako poceni, kajti tiste so pa tukaj precej drage, a tam pa jih dobiš toliko za en groš. Še, ko sem bila tukaj, sem si že želela slovenskih češenj in koliko jih je bilo na trgu? Tudi črne jagode so bile zelo poceni, kar tukaj zelo pogrešamo.

Opazila sem tudi, da je vojaštvo tam zelo slabo oblečeno, vse je zakrpano. Tako slabo oblečenih vojakov nisem videla v nobeni drugi deželi koder smo potovali. Pri vsaki hiši pa opaziš bicikelj ali kolo, pa ne samo enega, kar po dva ali pa še več. Na cestah jih je vedno dovolj in kar nekam nerodno nam je bilo, ker nismo bili navajeni izogibanja takim vozilom.

Organisti, ti so pravi reveži, če ne znajo še kaj drugega poleg te službe. Plače ni skoro nobene. Če je krojač, ali če zna kakšno drugo obrt, potem še nekako shaja. V največ krajih imajo to kar dobe od "bire" in ta pa je zelo slaba.

Toda nekaj je bilo posebnega kar smo opazili, da so bili vlaki vedno natrpani turistov. Par dinarjev v žep in hajdi na izlet.

Dokler sem bila v Sloveniji, se mi je edino Ljubljana dopadla, a ko sem videla Zagreb, Beograd, sem pa takoj videla veličansko razliko in kako skromna je Ljubljana. Na vprašanje, zakaj smo ravno v Sloveniji tako revni, sem dobila odgovor, zato ker denar, ki ga plačujejo naši davkoplačevalci, roma največ v Beograd — v Srbijo — in doma pa ostane zelo malo in za najpotrebnejše. To je resnica, saj sem opazila, ko sem se mudila v ljubljanski bolnišnici, kako slabo imajo tam preskrbljeno za bolnike, za one, ki so največji reveži — za bolnike pa imajo tako malo tolažbe. Prvič nimajo dovolj prostora, kajti imeti bi morali najmanj trikrat večje prostore. Poslojpe je že zastarelo. Sobi-kar so tako majhne in bolniki leže tudi po tleh in v nekatere

leži, da bi sprejel kandidaturu za senatorja.

rih slučajih celo po dva na eni postelji, da se morajo človeku zasmiliti v srce.

Na temu resnica naj vam navedem kaj je pisal dnevnik "Slovenec" 9. septembra 1938 "Škandal za ljubljansko bolnišnico": Kadar človek govori o ljubljanski bolnišnici, se mora v dno svoje duše sramovati stanja, v katerem se ta humanitarni zavod nahaja. Že nekaj let je to pereče vprašanje za Slovenijo, pa še danes ne kaže, da bi se ta škandal odpravil, dasi vsi merodajni činiteљи store vse, da bi se to stanje vsaj popravilo.

Človek, ki se vsak dan vozi mimo ljubljanske bolnišnice, mora biti vsak dan priča prizorom, da človeku kar pamet zastane, ko pomisli, da je kaj takega sploh mogoče. Ob vsakem vremenu, pozimi ali poleti, prihajajo iz bolnišnice bolni ljudje na bergljah s povezanimi udi. Komaj se pomikajo do tramvaja in včasih jim morajo strežaji pomagati ali jih celo nesti na tramvaj, da se odpeljejo do postaje in od tu domov. Stvar je namreč že tako dognana, da iz ljubljanske bolnišnice ni noben izpuščen ozdravljen domov, ampak mora iti domov, če je le napol zdrav. Nič ne pomaga, ker prostora primanjkuje še za najpotrebnejše in najnujnejše slučaje, katerih je vsak dan toliko, da lažje bolnih sploh ne morejo sprejemati.

Primeri pa se tudi, da se mora odreči sprejem v bolnišnico tudi težje bolnim, ker ni prostora. Kdo ve kako daleč pripelje kmečki voznik kekega siromaka pa ga mora peljati zopet nazaj, če ni že prav na smrt bolan. Zavrnejo ga, ker ni prostora in je vsak kotiček v dotičnem oddelku že zaseden.

Z eno besedo: Bolnišnica je za sedanje razmere veliko premajhna, kar zlasti velja v oddelku za operacije, ki je tako prenapolnjen, da morajo večkrat po trije hudo bolni in operirani ležati na dveh posteljah, ali pa po dva na eni, ali pa še celo po dva na eni blazini na tleh. Banovina je že zdavnaj videla, da je to stanje nevzdržno ter se je potrudila, da je dohila potrebne kredite in dala napraviti nov paviljon za kirurgijo, ki naj nekako dopolnjuje dosedanega. Toda minulo je že nekoliko let, kar stoji tam tisti paviljon; zdaj pa ni od nikoder denarja za opremo istega z moderno opremo, kakor se spodobi za moderno bolnišnico. Tisti paviljon je velika sramota in obenem pa žalitev tistih, ki si prizadevajo, da bi se naše razmere v bolnišnici izboljšale, pa morajo pridigati gluhim ali pa trmastim ušesom.

Ne dosti boljše razmere pa so po drugih oddelkih bolnišnice. Nedostojen je oddelek za jetične, še bolj nepopolna pa je ženska bolnišnica, kamor se zatekajo ženske iz vse dežele, pa jih morajo pri vrati bolnišnice odganjati, češ da ni prostora.

Največji revež med reveži je bolan človek in tem revežem bi bilo treba lajšati njihovo gorje, kar je pač mogoče. Toda naše bolnišnice so v takem stanju, da ni mogoče govoriti, da bi bil njih namen vsaj malo dosežen. Zato je sedanje stanje prava kulturna sramota, ki pa naj pada nazaj na tistega, ki je kriv, dasi moramo radi nje ti peti vsi Slovenci, ki nam je ta in taka bolnišnica namenjena. Zato odločno zahtevamo, da država da naši bolnišnici tisto, kar ji gre, da bo lahko služila svojemu namenu, ali pa naj jo odstopi banovini, ki bo skušala najti sredstva, da se to vprašanje ugodno reši. Vsekakor pa mora tega škandala biti čimprej konec."

(Dalje prihodnjic.)

SRNJAK IN ZAJČEK

V soboto opoldne sem imel zopet precej špasi z divjačino. Prvič sem videl, da je medved imel v svoji oblasti velikanskega rogača — srnjaka, pa še kako dolg je bil. Spremljevalec Mr. Medveda, Mr. John Bradač, je držal to zverino za zadnje noge, da se niso vlekile za avtomobilom. Da je bilo pa še bolj zanimivo, je pa imel ta rogač med svojimi velikimi rogovimi enega zajčka. Za smrt tega zajčka si je prištevval v čast in junaštvo Mr. John Bradač. Naj se o tem sama pomenita kdo bo lastnik zajčka ali srnjaka, mene zanima samo to, da bi ne bilo meso tega srnjaka pretrdo, ker to je veličanska zverina in zgleda, da je že precej v letih.

Če pa ne verjamete, da je vse to res, ga boste videli pa v slikah. Mr. Louis Medved ima trgovino na 6216 St. Clair Ave. Na lovu se je mudil v Elk County, Pa., to je par sto milj iz Clevelanda. Čestitamo!

A. G.

Kajči strup zoper božjast

Uporaba kačjega strupa za zdravlilo ni nič novega. Že pred desetletji so ga priporočali resni zdravniki za vsakovrstne bolezni in bolečine. Kot zdravlilo za rak se sicer ni obnesel, vendar pa poudarjajo vsi razskovalci, da zelo blaži bolečine. Pogosto zadostuje en sam vbrižg strupa kač nacočark, da se bolnik za osem do deset dni oprosti bolečin, ne da bi se pri tem pokazali kakšni drugi nezaželjeni pojavi, na primer odpor uroti jedi ali nagnjenje do uživanja strupa, kakor se to dogaja na primer pri morfiju.

Nadaljnji poskusi so pokazali, da se strup evropskih modrasov v primernih majhnih količinah lahko še uspešneje uporablja v tej smeri kakor strup nacočark. Uporabljajo ga danes z uspehom tudi za druge bolečine, na primer pri trganju, naduhi in podobnih boleznih.

V zadnjem času pa so kačji strup poskusili proti božjasti. Že pred tridesetimi leti so pri nekem božjastniku iz Texasa ugotovili, da ni imel nobenih napadov božjasti več, ko ga je nekoč pičila kača klopotača. Dr. Spangler iz New Yorka je tedaj začel zdraviti božjastnike s trupom klopotača in je o tem leta 1912 obširneje poročal. Potem pa je njegov način zdravljenja zapadel pozabljenju in ga je šele južnoafriški zdravnik dr. Simons začel spet uporabljati. Preizkušal je strup drugih kač. Po mnogih poskusih se je prepričal, da ima kačji strup v sebi zdravilne snovi, ki vplivajo na božjastnike tako, kakor niso vplivale doslej nobeni drugi pripomočki. Dr. Simons poroča, da je pri poskusih z več sto božjastniki imel neuspeh samo v redkih primerih. Pri sto božjastnikih jih le štiri do pet ni mogel ozdraviti.

Treba bo seveda še mnogo poskusov, preden bodo dognali ali niso Simonsova pričakovana prevelika. Simons zdravi božjastnike tako, da jim vbrižgava spočetka pod kožo enkrat na teden niti miligram tega strupa. Pozneje narase količina strupa na en do dva miligrama, in sicer le v primeru, če je bolnik prenesel prve vbrižge brez hudih posledic. Majhna vnetja na mestih, kjer je izvršil vbrižg, se včasih pojavijo, pa so brez pomena. V 24 urah izginejo. Napadi božjasti se v začetku zdravljenja sicer malo pomnožijo, kmalu pa dohaja lažje oblike. Celotno zdravljenje traja običajno pol leta, tako, da je treba nekaj potrpljenja.

IZ DOMOVINE

Velik požar na Dravskem polju. V kolarnici posestnika Franca Medveda v Zgornjem Pleterju je nastal ogenj. Kmalu je objel tudi sosedno kolarnico posestnika Planiška. Na obeh splotjih je bilo spravljeno okrog 100 voz sena, ki je gorelo z velikim plamenom, da je bilo osvetljeno vse Dravsko polje. Zgorelo je vse do tal in znaša škoda okrog 70000 din. Na pomoč so prihiteli gasilske čete iz Cirkovc in iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Gašenje pa je bilo zelo otežkočeno zaradi pomanjkanja vode. Sreča v nesreči je bila, da je pihal južni veter, ki je odvrčal plamen od bližnjih hiš, sicer bi bila zgorela vsa vas. Kako je ogenj nastal, ni znano.

V zaporu se je poročil. Oni dan so imeli v Vraždinu zanimivo poroko. V zaporih okroglega sodišča se je poročil 28 letni Rudolf Slatković s 24 letno Julko Bolfan. Slatković je obsojen na 2 leti in pol ječe zaradi tatvin. Oženil se je, da bi mu žena vodila gospodarstvo, ker nima doma nikogar.

Pred sodiščem je moral sleči hlače. O nenavadnem dogodku v sodni dvorani, ki se je pripetil pred okrajnim sodiščem v Sisku, poročajo hrvatski listi. Pred sodnikom se je moral zagovarjati tat, ki je kmetu Nikoli Kokanoviću ukradel hlače. Ker tat ni imel drugih hlač, je prišel na razpravo v ukradenih hlačah. Obsojen je bil na sedem dni zapore. Po končani razpravi je Kokanović s sodnikovo privolitvijo prisilil tatu, da je kar v sodni dvorani slekel ukradene hlače, nakar je Kokanović s hlačami zadovoljen odšel. Obsojeni tat je moral v zapor v samih spodnjicah.

Smrtna nesreča. Pri duplešnem mostu se je pripetila smrtna nesreča. Most sedaj popravlja in pri delu je bil zaposlen tudi 25 letni Janez Zelenko iz Podvincev pri Ptuj. Spustil se je po škripecu na tramu navzdol po Dravi, nenadoma pa je škripcčevje popustilo in vrve se je odtrgala. Zelenko je padel v Dravo. Ker ni znal plavati, je začel klicati na pomoč. Tovariši so mu hoteli pomagati in so iskali čoln, da bi ga rešili, pa ga niso mogli najti. Zelenko se je še trikrat pojavil na površini, nato pa je utonil.

Smrtna nesreča šolarke pri Studencih. Iz Maribora je vozil oni dan proti Limbušu skozi Studence avtomobil mariborskega prevoznika Laha. Pred gostilno Kučer, kjer je cesta precej nepregledna, se je avto izognil nekoliko na levo. Pred avtomobilom se je znašla petnajstletna dijakinja meščanske šole Brigita Gajšek, hčerka uslužbenca v železniški delavnici, ki je šla v šolo. Ko je zaslišala tik za seboj avto, se je prestrašila in hotela skočiti na drugo stran ceste. Toda pri tem se je zaletela naravnost v avtomobil, ki jo je udaril s hladilnikom in nato še povozil. Nesrečnemu dekletu je avto popolnoma zdrobil lobanjo, da so brizgnili možgani po tleh ter je bila seveda na mestu mrtva.

Če verjamele al' pa ne

Ko so prišli oni dan gostje v Cleveland in so izstopili na glavnem kolodvoru, je začel eden ves obupar letati sem in tje. Pa stopi k njemu porter in ga prijazno vpraša:

"Kaj pa je, gospod? Ali ste morda lačni, ali iščete restavracijo?"

"Ne, ne, ravno nasprotno!"

"Kako pa kaj tvoja žena? Ali je pridna?"

"Aha, pridna pa, pridna. Povem ti, naj pridem še tako zgodaj zjutraj domov, pa jo že dobim v kuhinji z metlo v roki."

WINNETOU

Po nemškem tsviraku K. Maya

"Ne bo se vam posrečilo!"
"Old Death je kakor krokav, ki grdo kriči! Komančji bodo vse v tla potepali, kar se jim bo postavilo na pot."

"Nič in nikogar ne bodo potepali v tla! Le sami sebe bodo uničili. Mf pa ostanemo."

"Ostanete? Ali ni Old Death prijatelj Komančev? Ali ni kadil z nami pipe miru? Ali nam ne bo pomagal? Belokožci so pumgumni bojovniki. Jezdili bodo z nami in se postavili na čelo Komančev."

Old Death se je režal.
"Preklicano navihani ste! Bel naj jezdi na čelu, naj delajo pot za Komanče, pa če pri tem tudi poginejo!"

Tako se nismo domenili! Kadili smo z vami pipo miru, vaši prijatelji smo, vaši podložniki pa ne! Slučajno smo vas našli, pridružili smo se vam, borili pa se ne bomo na vaši strani! Pogumni bojovniki smo, to je moj brat čisto pravilno povedal. Nismo pa neumni, da bi se podali v boj, ki o njem že vnaprej vemo, kako se bo izteklo."

"Torej beli ne mislijo jezdit z nami? Misliš, da so pogumni ljudje?"

"Tudi ti si pogumen bojovnik. Pa se sam postavi na čelo svojim ljudem!"

Rdeči je bil v zadregi. Njegova držna in obenem tudi otročje neumna nakana mu je izpodletela. Ujuzilo ga je.

"Kaj bodo belokožci storili, ko Komančji odidejo?"

"V dolini bomo ostali."

"Torej se bodo pridružili Apačem, ki so naši sovražniki?"

"Kako naj se pridružimo Apačem, če pa praviš, da boste vse potepali v tla, kar se vam bo postavilo na pot?"

"Pa prišli bodo drugi. Ne dovolim vam, da bi ostali v dolini!"

"Dejal sem ti, da bomo ostali!"

"Če nočete z nami, ste naši sovražniki!"

"Ne, damo vam vaših konj!"

"Smo si jih že sami vzeli. Glej, tamle so!"

Tovariši so pravkar pripeljali naše konje.

Poveljnik je nasrčil obrvi.

"Belokožci so se torej že pripravili. Vidim, da so naši sovražniki. Dal jih bom zvezati. Moji ujetniki so."

Stari scout se je kruto nasmejalo.

"Poveljnik Komančev se nekoliko moti!"

"Zakaj?"

"Najprvo zato, ker pravi, da smo sovražniki Komančev. Že Belemu bobru sem povedal, da bomo ostali v dolini. Nismo se tako domenili, da bomo spremljali Komanče kamorkoli. Vaša pota niso naša pota! Drugič pa se je poveljnik Komančev zmotil, ker pravi, da smo njegovi ujetniki."

"Če ne ubogate," je grozil Komanč, "vas dam takoj prijeti in zvezati!"

Old Death je pogledal po dolini.

Niti enega Komanča ni bilo blizu. Vsi so šli h konjem, da se pripravijo na izpad. Poveljnik je bil sam, nas pa pet. Blizu nas so stali naši konji.

Tiho se je zarežal stari scout, kadar je pripravljali vragolijo. Po nemško nam je povedal:

"Če ga treščim na tla, brž na konje pa proti vzhodu! Komančji so na zapadni strani doline."

Poveljnik ga je sumljivo gledal.

"Ne govori v jeziku, ki ga ne razumem! Vedeti moram, kaj praviš svojim tovarišem."

"Takoj ti povem, kaj sem govoril z njimi. Poslušaj!"

Ponovno sem vam svetoval in dobro svetoval. Niste me poslu-

šali in vaša trma vam je ponovno škodovala. V smrt derete pa se nas silite, naj gremo z vami. Zdi se mi, da Old Deatha še ne poznate. Z vami bi naj jezдили. Nočemo, sem dejal. Ostali bomo. In kar Old Death sklene, to velja.

Grozijo mi —? Mar misliš, da je Old Death eden tistih slabšev, ki se dajo strahovati? Povem ti, ne bojim se te! Ne tebe ne tvojih Komančev! Tvoji ujetniki da smo —? Smešno —! Ti si naš ujetnik!

Poglej, kaj imam tule v roki! Drobno orožje, pa smrt je v njem. Le geni se, pa te ustrelim!"

Pomolil mu je samokres pod nos.

Komančeva roka je šinila po nož. Pa Old Death mu je nastavljal cev na srce.

"Roko proč!" ga je nahrul. Pomagalo je.

"Takole —! Z menoj se ni šačiti! Ubogal me boš, sicer dobiš takoj kroglo."

V skrbih se je poveljnik oziral po svojih ljudeh. Pa stari scout se mu je režal.

"Ne pričakuj pomoči od svojih! Ne bojimo se jih! Dobro smo oboroženi, sto jih postrelimo, preden bi nas dosegle njihove puščice. In prvi bi bil ti mrtev. Tvoji možgani so se čisto izsušili, sicer bi ne počenjal takih neumnosti. Od vseh strani te obdajajo Apači, ti pa se sredi svojega tabora spreš z belimi, ki bi se jih moral še vse bolj bati ko Apačev."

Ne pojdemo z vami. Ženi svoje ljudi v smrt, če hočeš! Pa sam pojdi z njimi. Nam ne boš zapovedoval."

Rdeči je molčal. Njegov obraz je pričal, da misli na zvižajo. Povedal je:

"Moj beli brat naj ne vzame mojih besed za hudo! Nisem tako misli."

"Vzel sem tvoje besede tako, kakor si jih povedal. Kaj si si pri njih mislil, me nič ne briga."

"Vtakni samokres za pas, pa si bodimo prijatelji!"

"Lahko smo si spet prijatelji. Pa preden shranim samokres, moram imeti jamstvo, da misliš svoje prijateljstvo res tudi odkritosrčno."

"Rekel sem in moja beseda velja."

"Dvomim. Pravkar si rekel, da si svoje besede drugače mislil, nego si jih povedal. Morebiti jih tudi to pot drugače misliš. Ne zanesem se na tvoje obljube."

"Če mojim besedam ne verjameš, ti drugega jamstva ne morem dati."

"O pač. Dal mi boš svojo mirovno pipo, ki jo imaš tamle na vratu."

Prestrašen ga je prekinil Indijane.

"Uff —! Mirovno pipo —? Mirovne pipe noben Komanč ne da iz rok."

"Pa bo moral! In s samo mirovno pipo niti zadovoljen nisem. Dal mi boš tudi svoj medicinski možnjček."

"Uff —! Uff —! To ni mogoče!"

Indijancu sta mirovna pipa in posebno še medicinski možnjček znak močnatosti in bojovniške časti, svetinji, ki se od njiju hdkar ne sme ločiti. Kdor nima več medicinskega možnjčka, nima več imena, rod ga izžene in ne sme se vrniti, dokler si s slavnim junaškim činom ne pribori spet novega imena.

"Ne boš mi dal medicinskega možnjčka in mirovne pipe za vselej. Oboje ti vrnem, ko pojdemo v miru vsak svojo pot."

"Noben bojovnik se ne loči od svojega medicinskega možnjčka —"

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Po jedi pravi Jezus Simonu Petru: "Simon, sin Jonov, ali me ljubiš bolj ko ti-le" Odgovori Mu: "Da, Gospod, Ti veš, da Te ljubim." Reče mu: "Pasi moja jagnjeta." Spet v drugič pravi: "Simon, sin Jonov, ali me ljubiš?" Odgovori Mu: "Da, Gospod, Ti veš, da Te ljubim." Reče mu: "Pasi moja jagnjeta." V tretje mu pravi: "Simon, sin Jonov, ali me ljubiš?" Peter se je užalostil, ker mu je v tretje rekel: "Ali me ljubiš?", in Mu pravi: "Gospod, Ti vse veš; Ti veš, da Te ljubim." Reče mu: "Pasi moje ovce. Resnično, resnično, povem ti: Ko si bil mlajši, si se opasoval sam in si hodil, kamor si hotel. Ko pa se postaraš, boš raztegnil svoje roke, in drugi te bo opasal in odvedel, kamor nočeš." To pa je rekel, ker je hotel naznaniti, s kakšno smrtjo bo poveljčal Boga. In ko mu je to povedal, mu je rekel: "Hodi za menoj!"

Stoječ na tem tako imenitnem bregu, kjer se je vršil ta dogodek sem zrl na jezero v katerem so učenci Gospodovi ujeli toliko rib, ter je Simon Peter, ko je čul, da je na bregu Gospod, nemudoma skočil v vodo ter plaval proti bregu; njemu je bil čoln vsekako prepočasen, pa si je pomagal z plavanjem, da tako prvi pozdravi Gospoda in se Mu pokloni. Tu tako lepo odseva Petrova ljubezen do Jezusa, kateremu je potem zagotavljal svojo ljubezen, ki je bila globoka in iskrena.

Ozrl sem se po bregu. Tu je Gospod pripravil obed svojemu mučenecem, jih povabil, da prisedejo ter jim po opravljenem delu postregel z obedom; tu je potem vprašal Simona Petra po ljubezni in ko Simon

Peter trikrat zatrdi svojo ljubezen mu Gospod izroči to, kar mu je obljubil pri Cezareji Filipovi, ko je javno izpovedal: "Ti si Kristus, Sin živega Boga —." Gospod ga je tedaj blagovolil in za to javno priznanje mu je obljubil ključne nebeskega kraljestva: "Karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih, in karkoli boš razvezal na zemlji bo razvezano tudi v nebesih." In to svojo obljubo je Gospod izpolnil na tem bregu.

Pač je moral biti srečni Simon Peter ganjen veselja in sreče, ko je klečal pred Gospodom, zatrujoč Mu svojo ljubezen, nakar je prejel od Njega najvišjo pastirsko službo, prejel najvišjo oblast, ki je neprimerno večja od oblasti kraljev in cesarjev, kajti ta oblast ne seže le po širni zemlji, ampak seže v nebesko kraljestvo: Karkoli bo odločil na zemlji, to bo veljalo tudi v nebesih. Zares velika oblast, napram kateri je oblast svetnih vladarjev komaj senca. Temu slovesnemu dogodku so bili priča apostoli Gospodovi in priča je bil sv. Janez, ki je potem vse to popisal.

"Ko pa se postaraš, boš raztegnil svoje roke in drugi te bo opasal —." Tako je Gospod povedal Simonu Petru, ter mu tako naznanil kakšno smrti bo umrl. Točno tako, kot mu je Gospod povedal, se je zgodilo. Z brega Genezarskega jezera pride v poganski Rim, kjer uči nauk Križanega in tam ustanovi cerkevno občino, tam ga tudi zgrabijo in vržejo v Marmetinsko ječo, kjer nosi okove za svojega Učenika, od tam ga odvedejo v Nerónov cirkus na Vatikanu, kjer ga pribijejo na križ. Tam še enkrat dejansko z krvjo izpriča svojo vero in

ljubezen v Njega, ki mu je na bregu Genezarskega jezera podelil najvišje odlikovanje, potem pa se preseli njegova duša v nebesko kraljestvo, k Njemu, ki Ga je na zemlji čez vse ljubil, da iz Njegovih rok prejme zaslužen nagrado.

Stal sem na bregu Genezarskega jezera in v duhu sem stopil v Rim na Vatikan, ter v duhu zrl krasni kolosalni trg sv. Petra in veličastno cerkev, kjer nizko doli pod mogočno kupolo počiva Simon Jonov — Sv. Peter; v duhu sem zrl njegov veličastni grob in porajalo se mi je vprašanje: Je-li Simon Jonov iz Betzajde in pristojen v Kafarnaum stitil, ko je hodil po tem bregu, ter klečal pred Gospodom, da bo imel v glavnem mestu rimskega cesarstva najbolj veličasten spomenega nima noben še tako velik pa mogočen vladar; je-li tedaj kaj slutiti, da se bodo pred njegovim grobom zgrinjali narodi, ter se mu bodo milijoni in milijoni klanjali in da bodo pred tem grobom ponižno klečali kralji in cesarji ter ga bodo slavili mogočnjaki sveta, da bodo pred njegovim grobom zbrani predstavniki držav, ko bo njegov naslednik — rimski papež v slovesnem ornatu ter trojno krono — papeško tiaro na glavi izvrševal to najvišjo oblast, katero je prejel on, Simon Peter, iz rok samega Boga nik na svetu, spomenik kakršni na tem bregu, ter da bo njegov naslednik raz balkona veličastnega svetišča na Vatikanu dvigal roko k blagoslovu: Urbi et orbi.

En mesec pred tem sem bil v Rimu, kjer sem na Vatikanu obhodoval veličastno cerkev sv. Petra, se divil krasnemu umotvoru, gledal sledove bivanja in dela sv. Petra, zdaj sem se divil Genezarskem jezeru in z spoštovanjem hodil po njegovem bregu. Užival, zelo sem užival, ko sem v tako kratkem

času imel priliko gledati oba kraja: breg Genezarskega jezera in Rim. To je bil zame izreden užitek, kajti ta dva kraja, zemljepisno tako daleč narazen, toda po dejstvu, po zgodovini, pa tako blizu skupaj in sta skoro neločljiva: Na prvem je bila oblast izročena, v drugem se izvršuje.

O, breg Genezarskega jezera, kako si imeniten, kako pomenljiv, in ti jezero, kako si krasno! Tako si, kot si bilo tedaj, ko je na tebi počivalo božje oko Dobrega Pastirja, ki si je izbral enega tvojih sinov ter ga določil za najvišjega pastirja svoje črede, jagnjet in ovac. Večni Rim v vsem svojem sijaju in veličini mora, da se klanja tebi, rajski breg, in tebi, jezero, ker od tu je prišel v Rim večji, kot je bil Romul.

Stopil sem k jezeru ter z prgiščem zajel vodo, ki je prav dobra; zanimalo so me ribe, katerih je v tem jezeru zelo obilo. Sem in tja so švigale potomke, katere so lovili učenci Gospodovi, jim bile v hrano in tudi v zaslužek in prednost teh so napolnile mreže, katero je na Gospodov ukaz vrgel Simon Peter; tu je on ujel ribo, v kateri je našel stater, kakor mu je naročil Gospod in s tem staterjem, ki je imel vrednost 4 drahem je potem plačal za Gospoda in zase tempeljski davek, ki je bil predpisan za vsakega po dve drahmi. Tako je Gospod plačal za Petra tempeljski davek in to prednost je imel med apostoli samo Peter — Njegov bodoči namestnik.

Prvak apostolov je bil iz Betzajde, od tam je bil njegov brat sv. Andrej in od tam sv. Filip, trije odlični apostoli Gospodovi. Pa odkod pa je bil Gospodov ljubljene, evangelist in apostol sv. Janez? Tako utegne vprašati ta ali oni, ker sv. Janez je vendar toliko pisal, bil verni drug sv. Petra ter odlični učenec Gospodov. Tudi sv. Janez in njegovemu bratu, apostolu sv. Jakobu starejšemu, je tekla zibelka na bregu Genezarskega jezera, ne ve se pa točno, sta li bila doma iz Betzajde ali Kafarnauma; vsekako pa iz enega izmed teh krajev.

Težko sem se ločil od tega pomenljivega kraja, toda čas, ki mi je bil tako pičlo odmerjen je neizprosno terjalo, da sem se poslovil: Kratke so bile ure, katere so mi bile odmerjene na tem rajskem bregu, toda krasne in nikdar pozabne. Če kje v Sveti deželi sigurno zadeneš na stopinjo Gospodovo in stopinje Njegovih svetih apostolov, to na tem bregu prav gotovo. Zato sem jaz spričo tega pozabil na vse drugo; tudi na okrepčilo in ker me ni moj že jako prazen želodec niti najmanj opominjal na to, me je moral opomniti dr. Aleksič, ki me je povabil v gostišče Tabgha, kjer sva se potem podprla ter pokrepčala za nadaljno pot, potem pa sva se odpeljala nazaj proti Tiberiji.

(Dalje prihodnjič.)

IZ PRIMORJA

—Trnovo nad Gorico. — Za župana je bil postavljen dr. I. Grusovin iz Gorice.

—Trst. — Ker je prodajala kavo so Katarini Kavčičevi por. Furlan, zaprli bar.

—Trst. — 15-letni Just Ferluga si je pri padcu zlomil levo roko.

—Trst. — Umrli so: Pertot Franc 70 let, Pipan Marij 38, Gerdina Ivan 57, Škilan vd. Gerdol Marija 85, Vrulič Melanija 31, Bradač por. Pangos Ana 79, Prodan vd. Martelanc Karolina 84, Trampuš Gabrijel 28, Glavič por. Fabjan Alfonz 73. Škodlar Josip 55, Pipan aKro 53.

—Soča. — Mariji Kavsovi vd. Flajs je zgorela baraka, v kateri je hranila gospodarsko orodje. Škode je za 100 lir.

—Gorica. — V prvi polovici

septembra je v goriški bolnišnici umrl 80 letni posestnik Vincenc Medvešek iz Bodreža. Medveška so našli na cesti težko ranjenega v bližini kanala. Takrat je izjavil, da ga je napadel Emil Zega zaradi denarja ki naj bi ga ta oddal davkarji. Domačim pa je Medvešek dal drugačno izjavo, češ da je padel, ker je preveč pogledal v kozarec in se pri tem ranil. Oblasti so prijele Zego, ki pa je izjavil, da sta se on in Medvešek v miru pobotala zaradi omenjenega denarja in da ni prav nič kriv njegove smrti. Kljub temu so oblasti pridržale Zego zaenkrat v zaporu. S preiskavo nadaljujejo.

— Zaradi kuhanja žganja je bil kaznovan Ivan Saksida, star 19 let iz Prvačine na 3 meseca zapora in 1570 lir denarne kazni, enako kazen je dobil 27-letni Josip Medvešek iz Kojškega prav tako zaradi tajne žganjekuhe. 48-letni Ignac Lizer iz Tribuše je bil oproščen. Osumili so ga, da je kahal žganje. Oproščena sta bila Josip Uršič star 64 let in Alojz Stanič star 46 let oba iz Komna. Osumljena sta bila, da sta ukdarla nekaj železja z vaškega pokopališča. Franca Severja, starega 63 let, iz Rihemberka, so osumili, da je gojil na vrtu tobak. Zaradi pomanjkanja dokazov je bil oproščen.

—Ker je tihotapila saharin, je bila kaznovana 53-letna Marija Toplikar por. Jakomin iz Dornberga na 350 lir denarne kazni in plačilo sodnijskih stroškov pogojno. Zaradi istega pregreška sta bili kaznovani 45-letna Alojzija Štrenfelj na 420 lir den. kazni in Angela Štrenfelj stara 39 let na 44 lir den. kazni. Osem mesecev zapora je dobil 42 letni Milan Gregorič iz Renč, ker je izdal več ponarejenih menic.

MALI OGLASI

Vabilo na letno sejo!

Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ se prosi, da se gotovo udeležite glavne letne seje dne 13. decembra t. l. Začetek seje ob 7:30 zvečer v SND soba št. 1.

Za reševati imamo več važnih zadev, kakor tudi volitev novih uradnic za leto 1940.

Prosim vas, plačajte svoj assement ta mesec. Katere ne boste plačale, boste suspendirane, ker jaz ne bom založila za nobeno, ker ne morem.

Društveni assement bom pobirala na dan seje od šestih popoldne naprej, na 22. decembra pa od 5 do 8 ure v SND, na mojem domu v sredo 27. decembra in v četrtek 28. decembra ob 5 do 7 ure zvečer. Druge ure in dneve me ne bo doma, torej da me ne boste zastoj iskale. Sestrski pozdrav

Mary Bradač, tajnica.

Prodaja se

zelo po nizki ceni železna ledenica, malo rabljena, kakor nova. Je močna, dobra in tudi lepa. Jako primerna za vsako družino. Vprašajte C. Lenardič, 1432 E. 33rd St. (290)

V najem se da

dve veliki sobi, pripravni za mo-ženo in ženo brez otrok. Vprašajte na 1001 E. 63rd St. (Dec. 12, 14, 16)

Delo išče

Ženska išče hišno delo—perilo. Vprašajte na 20900 North Vine St., Euclid, O. (289)

Naprodaj sesekan les

za furnez in ognjišče. 2 kladri za \$7.00 za furnez. Imamo tudi fin orehov les za sušenje klobas in mesa. Jako zmerna cena.

Fred Reier

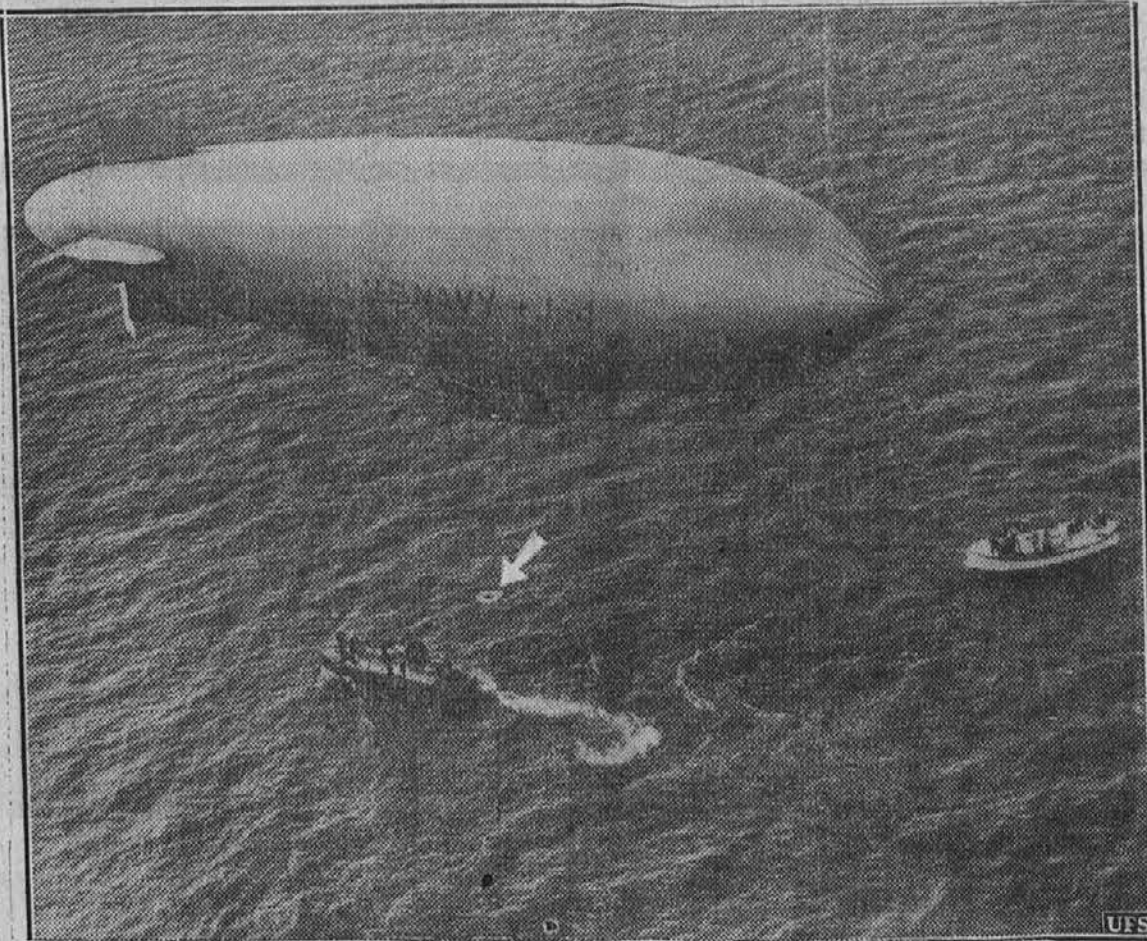
959 E. 220th St. KE 5726-W (Dec. 7, 9, 12, 14, 16.)

MAR-KET COAL CO.

1261 Marquette Rd ENdcoott 1588

FIN PREMOG!

Točna posrežba!

Ameriška armada je napravila poskuse, kako bi se reševalo moštvo potopljenih ladij v zrakoplove. Na sliki vidite ogromen zrakoplov, ki je spustil do čolnov vrvi, po kateri so mornarji splezali v zrakoplov.

Rusko topništvo se pelje v akcijo na finski fronti. Slika je bila posneta v pokrajini blizu mesta Terijoki, kjer je sedaj sedež nove finske komunistične vlade.

Ko so hrastli šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Ulice Pskova so bile skoraj prazne; samo trgovci, ki še niso vsega končali, in pomočniki so pokrivali kupe blaga z rogožami in ponjavami. Tu pa tam so se pokazale medvedje oblike stražnikov, zaviti v ovčje kožuhe, s kosmatimi kapami na glavi in z gorjaci v rokah.

Pri kocu večerje je bil doma tudi Šujski z ženo. Dvojica se ni skladala ne po postavi ne po zunanosti. Čez mero težka in velika, na sredi kakor pernica tesno zažeta, po običaju belo in rdeče naličena bojarinja je bila videti precej živahnejša in urenjša od svojega nekam lesenega moža. Čmoka je in z naslodo je pravkar dojedla velikega, mehko kuhanega siga in njeni sivi, z mastjo zaliti očesci, ki sta pogledavali izpod črnih obrvi, na široko pobarvanih na popolnoma brezdlakem mestu, sta se iskrili od zadostovoljstva: mož ji je privlekel z nemškega dvora takih darov, da se jih ni mogla nagledati in so še kupoma ležali okrog po klopih.

Šujski je sedel, držeč v levi roki nevelik srebrn korec, z desno pa s je prijemal za dolgo brado in jo počasi vlekel skozi pest od podbradka navzdol do konca.

Zdaj pa zdaj je goledil, odpil nato nekoliko iz korca in ga postavil spet na mizo nazaj.

Komaj je poslednji košček sige, polit z oljem in posut z naseklanim jajcem, izginil v mehka usta bojarinje, so se odprla vrata in pojavil se je visok plečat sluga.

"Andruška je prišel, milostni gospod!" je sporočil звоčno.

Šujski se je zgenil in blagodušni izraz mu je splahnil z lica.

"Poklič ga, poklič!" je odgovoril.

Sluga je izginil in čez malo časa so se vrata na polovico odprla in skozi se je postrani, kakor ogor, ki se je postavil na rep, privlekel rusec; pokrižavši se pred ikonami, se je sedeč na nizko poklonil.

"Pozdravljen!" je odgovoril Šujski na njegov pozdrav. "Kaj poveš dobrega?"

Rusec se je skrilil in nalahko zakrtilil z rokami.

"Kje boš kaj dobrega dobil, bojarin? Uškujniki se pripravljajo na odhod..."

"Vem... saj si mi že povedal to..."

"Jutri zarana!"

"Jutri?" je znova vprašal Šujski in obrvi so se mu dvignile. Pomolčal je in pobobnal s prsti po mizi. "Kaj pa posadnik? Ali se pripravlja, da jih zadrži?"

"Nikakor ne!" je odgovoril rusec. "I, kje jih pa zadrži: do petdeset uškujev jih pojde!"

"To je torej v najslabšem slu-

čaju pet sto duš?"

"Dosti manj skoraj da ne!" je uverjeno odgovoril rusec.

"Da-a..." je zarjul Šujski, odgovarjaje na svoje lastne misli. "No, kaj za to, naj gredo!" je pristavil in zloben ogenj se mu je zasvetil v črnih očeh, "sporočim velikemu knezu..." brez glav bodo; prestrežejo jih, kjer bo treba! No, ali je še kaj?"

"Čuj, bojar, v mestu ni vse prav..." Rusec se je odkašljal in zavil oči v stran: "Prosti narod se silno razburja!"

"Zakaj?"

"I, zaradi tistih, ki so bili na tvoj ukaz prijeti na nemškem dvoru: izkazalo se je, da so vsi trije uškujniki..."

"In kaj zato?"

"Saj se neumno ljudstvo... sredi na tebe, gospod! Tri so pobrali, govorijo pa, viš, kakor da so jih štirideset in da so jih prav toliko na tvoj ukaz pobili in pohabili..."

Šujski je vidno pobledel in oči so se mu zablistale.

"Kakšen tepec pa je raznesel take govornice?" je vprašal.

Rusec je zmajal z rameni: "Bog vedi, kdo, bojarin! Govorica je kakor veter; odkod je pihnil, ne doženeš!"

"Se ni morda kdo od naših kaj zlagal, da bi se hvalil? Zabiti so že dovolj..."

"Vse mogoče..." je odvrnil rusec.

"Mislite, da ste tu v Moskvi, ka-li, da kaj takega čenčate?" je ježno nadaljeval Šujski. "Ali ne razumete vaše buče, da nas je tukaj peščica in nas v eni uri lahko vse pobijejo?"

"I, saj jaz nisem nič kriv, milostni gospod..." se je ves skrčil in mirno odgovoril rusec, "jaz razumem... Bog se usmili! Se mar ozira jezik na svoj vrat?... Vsak kolikor toliko ščuva tukajšnje ljudi, tako je!"

Šujski je umolknil in dolga, kakor z nožem zarezana guba med obrvi se mu je nekoliko ugledila.

"A kaj blebetoja? Ali mar nameravajo kaj hudega?" je vprašal čez nekaj časa.

Z neprikritim nemirom je sledila bojarinja obema sobesednikoma.

"Kaj pa bo iz tega... saj začno nas prve napadati!" je v basu izpregovorila. "Ali je straža vsa pri hiši?" In je vstala ter hotela kreniti k izhodu. Kar nenadoma pa je okno počilo in izbit košček slujde, ki je v tistih časih nadomeščala steklo, je padel poleg Šujskega na mizo; kamenita skril, ki ga je izbila, toliko da ni zadela rusca, se je s hrščem razletela na drobne kose na tleh.

Kakor vihar je takoj za njim udarilo v okno tuljenje, rjovenje, mijavkanje, lajanje in vpitje množice glasov. Rusec se je umeknil k vratom, Šujski pa se je stisnil kakor do smrti upehan volk v desni sprednji kot.

Bojarinja se je že vrgla k darilom in jih začela grabiti na kup, a se je že vzravnila: zunaj je kakor po čarovniji vse utihnilo.

Šujski je odprl okno in zagledal v somraku večra čuden prizor: sredi ulice, naravnost nasproti njega se je na nekom sodu dvigal ogromen, v meniško haljo oblečen človek, pokrit ne z okroglo čepico ne s koničasto o glavnicno.

Krog njega je kakor okamenela molčala pisana množica. Človek v meniški halji je iztegnil roko in pokazal z njo na Šujskega od razburjenja in razkajenosti blede obraz, ki se je bil strmeč pokazal v okno.

"Hi-ši le-tej..." se je sredi

Duri so zaškrpale in rusec je brž vteknil nos v nastalo zev: od tam se je pokazal bradat obraz in rdeča enoredka. Rusec se je z njim polglasno pomenil nekoliko besed.

"Kar vstopi!" je pristavil in se obrnil k Šujskemu: "Bojar, Ignat je prišel k tebi."

Šujski se je ustavil sredi sobe.

"Kaj je?" je rekel rečno, ko je bil komaj z glavo pokimal v odgovor na nizki poklon in pozdrav vstopivšega korenjaškega mladca.

"Ne vem, kako bi ti sporočil, bojarin?" je rekel ta in se znova klanjal. "Vrata v ječo so vlomili in vse tri ljudi, ki si jih bil ti poslal, odvedli..."

"Kdo? Kaj?" je zavpil Šujski, in zatepal z nogo.

"Se ne ve gospodar," je odgovoril Ignat in povesil glavo. "S stražo sem hodil pravkar, pride-mo k ječi, glež — vrata odprta in naša dva, ki sta stražila, zvezana na tleh. Gremo v luknjo,

tam pa nikogar, prazno... Ne-sreča je!" je prostodušno pristavil in vzdihnil.

"S stražo naj se hodi vso noč po Detincu!" je zdajci hripavo rekel Šujski, "vrata Detinca se zapahnejo, da ne more nihče ne ven ne noter!"

Ignat je privzdignil košate temne obrvi in dvomljivo pogledal Šujskega.

"A posadnikovi ljudje in po-pi iz stolnice, kaj s temi?" je vprašal, mencaje v rokah šapko in po medvedje prestopaje se z noge na nogo.

"Naj sede... jutri bom videl, kaj je storiti!"

"In nikogar ne pustiti, niti sam-mega posadnika?" je čudež se, vprašal znova Ignat.

"Nisem že rekel? Idi!" je zarjul nanj Šujski in Ignat se je umeknil, poklonil in toliko da se ni prevrnil čez prag, izginil za vrati.

"Dovoli mi, bojar, izreči besedo," je izpregovoril priliznjeno rusec, odločivši se polagoma iz svojega kota.

"No?"

"Ne vzemi, čuj, v zlo mojih glupih besed — da ne bi iz tvojega ukaza kaj hudega nastalo."

"Zakaj hudega?"

"Ukazal si zapreti trdnjavo; toda naj se, kar Bog ne daj, kaj zgodi, se mi v jej ne moremo ubraniti nesreče: kako naj jo dr-zimo? Malo nas je, zalog tudi

ni. Pobijejo nas vse kakor ku-re..."

"Gotovo, gotovo!" je povzela bojarinja in plosnila z rokami. "Kaj je storiti, ljudje božji?"

Šujski je pričakoval gledal rusca.

"Dovoli mi, batjuška bojar, da ti zopet napravim uslugico," je ta repkaje in priliznjeno nadaljeval s tišjim glasom. "Za tebe, vidiš, sem pripravljen dati življenje, samo veli... I nesreča se da odvrniti i veliko korist ti napravim. Dovoliš li?"

"Priporočuj!" Šujski je sedel na klop in rusec je stopil tik k njemu in se nagnil k ušesu...

"Majhno govorico vržem med ljudi," je zašepetal in pokazal zobe kakor fisica.

"O čem?"

"O Nemcih. Puščico, ki so jo sedaj Pskoviči nate namerili, n-avrnem na Nemce."

"Kako?"

"Boš že videl!" je mirno, toda prepričano odgovoril rusec. "Samo he oviraj ničesar in konjiko-ve pošiljaj nikamor, naj se zgo-di karkoli; saj ni to tvoja, na-mestnikova, briga, temveč posad-nikova! Naj posreblje juho on in njegovi ljudje..."

Gube na čelu Šujskega so se slednjč zgledile in ustnice mu je spreletel nasmeh: razumel je, za kaj gre.

Misli Šujskega pa je razumel tudi rusec in njegove vodene oči

POZIV NA LETNO SEJO

solastnikov Slovenskega Društvenega Doma
v Euclid-u, Ohio

ki se vrši ne 14. januarja, 1940 (v nedeljo), ob 2. uri popoldne, v domovih prostorih.

Dolžnost vseh solastnikov je, da se te seje gotovo udeležijo: včlanjena društva pošljite svoje zastopnike!

DIREKTORIJSLOVEN. DRUŠTVENEGA DOMA

DELNIŠKA SEJA

Razpisuje se letno delniško zborovanje korporacije
SLOVENSKEGA DOMA NA HOLMES AVE.

za dne 14. januarja, 1940, ob 1:30 uri popoldne
v domovih prostorih

DIREKTORIJSLOVENSKEGA DOMA

This Beautiful New
full family size

Westinghouse Refrigerator

—with de luxe equipment, installed in your home!

For a limited time only—a big family size Westinghouse Holiday Encamer with all these de luxe features at this attractive price:

1. One multi-service and two Eject-o-Cube trays
2. Big 12-pound Meat-Keeper
3. Delphinium blue leftover dishes
4. Delphinium blue water bottle
5. Big porcelain crisping pan
6. Removable shelf in Froster
7. Centrally located interior light
8. Built-in thermometer
9. Big space for frozen foods in Froster
10. Same styling as most expensive models.

Make this the grandest Christmas ever by installing this beautiful new Westinghouse refrigerator in your home.

A. GRDINA & SONS

6019 St. Clair Ave.

15301 Waterloo Rd.

OPEN EVENINGS EXCEPT WEDNESDAY

MEMBERS OF CLEVELAND FURNITURE ASSOCIATION

9DR-4261

EVERY HOUSE NEEDS WESTINGHOUSE

so s zasvetile.

"Dovoliš?" je zašepetal.

"Dobro," je rekel Šujski, "to-

da bodi previden! Pravim, bodi

previden! Ako se ti obnese, te

nagradim, ako te zasačijo, boš

visel, v tej zadevi nisem tvoj bra-

nitelj!"

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebrisko vest, da je prišla nemila smrt in nanaglo-ma zahtevala življenje preljubljenega in nikdar pozabljenega so-proga in očeta

Frank Zevnik

ki je izdihnil svojo blago dušo dne 2. novembra, 1939 v starosti 55 let.

Doma je bil iz vasi Črneča, fara Sv. Križ pri Kostanjevici na Dolenjskem.

Po opravljeni zadušnici v cerkvi Brezmadežnega Spločeta je bil položen k večnemu počitku dne 6. novembra, 1939 na Calvary pokopališču.

V dolžnost si štejemo, da se pristržno lepo zahvalimo Rev. Moran za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Iskreno zahvalo želimo izreči vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi ob času prevelike žalosti v družini. Kakor tudi lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili pogreba.

Enako tudi iskrena hvala nosilec krste, ki so ga spremili in položili k večnemu počitku.

V globoki hvaležnosti se želimo najpristneje zahvaliti vsem, ki so s krasnimi vencami okrasili krsto v blag spomin pokojnemu, enako tudi prisrčna hvala vsem za darove za svete maše in ravno tako tudi lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Obehem tudi lepa hvala Mr. in Mrs. Frank Kodrich, Detroit, Mich., in Mr. John Kucic, ki so darovali v gotovini!

Iskrena hvala pogrebemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejen pogreb.

Tebi, preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in skrben oče, ki si nas moral za vedno nanaglooma zapustiti, v globoki žalosti Ti želimo, da počivaš mirno v zasluženem počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Zaljubljeni ostali:

Mary Zevnik, soproga,

Frank, John, Ralph in Harold, sinovi.

Justine in Rosemarie, hčere in dva pastorka.

zapušča v Clevelandu tudi dva bratrance in dve sestrični; v stari domovini pa zalujoeče stari, sestre in brate.

Cleveland, O., 12. decembra, 1939.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članice v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bo-jezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo članice in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00: \$1.00 na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja, članice in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močgne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjeroli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHLSTVOM
Pohštvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

CHRISTMAS SEALS

Help to Protect Your
Home from Tuberculosis